

Sygn. akt VI U 60/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: sędzia Joanna Napiórkowska - Kasa

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2022 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania E. S.

od decyzji (...) w W. z dnia (...) roku, znak: (...) oraz z dnia (...) roku, znak: (...) oraz z dnia (...) roku, znak: (...)

przeciwko (...)w W.

z udziałem zainteresowanego (...) w W.

o zasiłek chorobowy

1. zmienia zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia (...) roku, znak: (...), w ten sposób, że przyznaje odwołującej się E. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 29 września 2020 roku do 14 grudnia 2020 roku;
2. zmienia zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia (...) roku, znak: (...), w ten sposób, że przyznaje odwołującej się E. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 13 stycznia 2021 roku do 09 lutego 2021 roku;
3. zmienia zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia (...) roku, znak: (...), w ten sposób, że przyznaje odwołującej się E. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 15 grudnia 2020 roku do 12 stycznia 2021 roku;
4. zmienia zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia (...) roku, znak:(...), w ten sposób, że przyznaje odwołującej się E. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 10 lutego 2021 roku do 14 lutego 2021 roku.

Sygn. akt VI U 60/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) roku, znak: (...), (...) w W. odmówił E. S. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 29 września 2020 roku do dnia 14 grudnia 2020 roku. W uzasadnieniu podał, że niezdolności do pracy od 2 grudnia 2019 roku podlegają zaliczeniu do jednego okresu zasiłkowego, który został wykorzystany w dniu 28 września 2020 roku.

(decyzja z dnia 18 grudnia 2020 roku – a.r.)

Decyzją z dnia (...) roku, znak: (...), (...) w W. odmówił E. S. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 15 grudnia 2020 roku do 12 stycznia 2021 roku. W uzasadnieniu podał, że niezdolności do pracy od 2 grudnia 2019 roku podlegają zaliczeniu do jednego okresu zasiłkowego, który został wykorzystany w dniu 28 września 2020 roku.

(decyzja z dnia 19 stycznia 2021 roku – k. 11-11v a.s. VI U 123/21)

Decyzją z dnia (...) roku, znak: (...), (...) w W. odmówił E. S. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 13 stycznia 2021 do 9 lutego 2021 roku. W uzasadnieniu podał, że niezdolności do pracy od 2 grudnia 2019 roku podlegają zaliczeniu do jednego okresu zasiłkowego, który został wykorzystany w dniu 28 września 2020 roku.

(decyzja z dnia 19 stycznia 2021 roku – k. 11-11v a.s. VI U 122/21)

Decyzją z dnia (...) roku, znak: (...), (...) w W. odmówił E. S. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 10 lutego 2021 roku do 14 lutego 2021. W uzasadnieniu podał, że niezdolności do pracy od 2 grudnia 2019 roku podlegają zaliczeniu do jednego okresu zasiłkowego, który został wykorzystany w dniu 28 września 2020 roku.

(decyzja z dnia 18 lutego 2021 roku – k. 15-15v a.s. VI U 149/21)

Od wszystkich powyższych decyzji E. S. złożyła odwołanie wskazując, że wniosła o przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego za sporne okresy. W uzasadnieniu swojego stanowiska podała, że w okresie od 31 maja 2020 roku do 27 września 2020 roku była zdolna do świadczenia pracy i ją wykonywała.

(odwołania – k. 1-4, 1-2v a.s. VI U 122/21, 1-2v a.s. VI U 123/21, 1-2v a.s. VI U 149/21)

W odpowiedzi na odwołania do decyzji ZUS wniósł o ich oddalenie powołując się na argumentację z zaskarżonych decyzji.

(odpowiedzi na odwołania – k. 14-14v, 13-13v a.s. VI U 123/21, 16-16v a.s. VI U 149/21)

Sąd w toku postępowania zawiadomił (...) w W. o toczącym się postępowaniu jako zainteresowanego. Zawiadomiony podmiot złożył oświadczenie, że nie przystępuje do niniejszej sprawy w charakterze zainteresowanego.

(postanowienie z dnia 31 marca 2021 roku – k. 16, pismo – k. 25-26)

Sąd ustalił, co następuje:

W okresie od 19 marca 2019 roku do 31 grudnia 2019 roku odwołująca pracowała w (...). Z tego tytułu podległa do ubezpieczeń społecznych oraz ubezpieczenia chorobowego.

(wydruki korespondencji z ZUS – k. 10)

W okresie od 1 czerwca 2020 roku do 24 września 2020 roku odwołująca była zatrudniona w (...) w W..

(zaświadczenie ZUS Z-3- a.r.)

W dniu 20 czerwca 2020 roku odwołująca skierowała do ZUS informację za pośrednictwem portalu (...), o tym, że od 1 czerwca 2020 roku podjęła pracę w (...) w W..

Decyzją z dnia (...) roku znak: (...) organ rentowy odmówił odwołującej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 1 czerwca 2020 roku do 28 sierpnia 2020 roku za okres po ustaniu zatrudnienia u płatnika (...) i przyznał odwołującej prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 31 maja 2020 roku do 28 sierpnia 2020 roku w wysokości 90% podstawy wymiaru oraz na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2, art. 17 ust. 1 i 3, art. 68 i art. 22 ustawy.

(decyzja z dnia 17 grudnia 2020 r. – a.r., wydruk korespondencji z ZUS – k. 8)

Odwołująca się była niezdolna do pracy w okresach:

- od 2 grudnia 2019 roku do 1 czerwca 2020 roku z powodu schorzeń psychiatrycznych – zaburzeń depresyjnych;
- od 28 września 2020 roku do 14 lutego 2021 roku z powodu schorzeń psychiatrycznych - zaburzeń depresyjnych.

W okresie od 1 czerwca 2020 roku do 27 września 2020 roku nie była niezdolna do pracy. W tym czasie pracowała, nie wykazywała nasilenia schorzeń depresyjnych uzasadniających stwierdzenie niezdolności do pracy.

(opinia biegłego psychiatry M. L. – k. 46-48)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz spraw połączonych, a także opinii biegłego psychiatry M. L.. Opinia biegłego psychiatry nie była kwestionowana przez żądaną ze stron procesu, żadna ze stron nie wnosiła również o jej uzupełnienie lub zasięgnięcie opinii innego biegłego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania od czterech decyzji ZUS odmawiających E. S. prawa do zasiłku chorobowego za okresy od 29 września 2020 roku do dnia 14 grudnia 2020 roku, od 15 grudnia 2020 roku do 12 stycznia 2021 roku, od 13 stycznia 2021 do 9 lutego 2021 roku oraz od 10 lutego 2021 roku do 14 lutego 2021 roku podlegały uwzględnieniu w całości.

Kwestią sporną w tej sprawie było stwierdzenie, czy niezdolności do pracy od 29 września 2020 roku do 14 lutego 2021 roku podlegają wliczeniu do jednego okresu zasiłkowego, liczonego od 2 grudnia 2019 roku, który został wykorzystany 28 września 2020 roku.

Zgodnie z art. 8 i 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. Do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej, a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Kwestią podstawową było ustalenie, czy odwołująca w całym okresie od 2 grudnia 2019 roku do 14 lutego 2021 roku była niezdolna do pracy z powodu tych samych schorzeń czy też nie. Na wstępie Sąd wskaże, że w okresie od 1 czerwca 2020 roku do 28 sierpnia 2020 roku zaczęła pracę w (...). Oznacza to, że była w tym czasie zdolna do pracy. Co prawda za okres od 1 czerwca 2020 roku do 28 sierpnia 2020 roku ZUS przyznał jej decyzją z dnia 17 grudnia 2020 roku świadczenie rehabilitacyjne, ale nie oznacza to, że w tym czasie pozostawała nadal niezdolna do pracy. W tym okresie odwołująca nie była niezdolna do pracy, ponieważ aktywnie zawodowo pracowała w nowo podjętej pracy. Ponadto o fakcie podjęcia zatrudnienia poinformowała ZUS już 20 czerwca 2020 roku. Tak więc ZUS mając wiedzę o tym, że podjęła ona pracę zarobkową powinien nie przyznawać jej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. W realiach tej sprawy ma to o tyle znaczenie, że wbrew temu co ZUS twierdził odwołująca nie była niezdolna do pracy od 1 czerwca 2020 roku do 29 września 2020 roku.

W zakresie tego z jakich przyczyn odwołująca była niezdolna do pracy przed i po tym okresie Sąd oparł się na opinii biegłego psychiatry M. L.. Sąd ustalił na jej podstawie, że od 2 grudnia 2019 roku do 31 maja 2020 roku odwołująca była niezdolna do pracy z powodu zaburzeń depresyjnych i od 29 września 2020 roku do 14 lutego 2021 roku również z tego powodu. Przerwa między tymi niezdolnościami do pracy czyli od 1 czerwca 2020 roku do 28 września 2020 roku wyniosła ponad 60 dni – 120 dni. Także niezdolności do pracy mimo, że powodowane tymi samymi schorzeniami nie podlegają wliczeniu do jednego okresu zasiłkowego. W przypadku odwołującej z dniem 29 września 2020 roku doszło do otwarcia nowego okresu zasiłkowego w związku z nowopowstałą niezdolnością do pracy z powodu zaburzeń depresyjnych po przerwie. Do dnia 14 lutego 2021 roku odwołująca wykorzystwała 139 dni ze 182 dni okresu zasiłkowego. Zachowuje więc prawo do zasiłku chorobowego za cały ten okres czyli od 29 września 2020 roku do 14 lutego 2021 roku wskazany w zaskarżonych decyzjach.

Mając na względzie powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.